

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Letošní léto bylo takové střídité, nevyhraněné na rozdíl od politiků, kteří se vyhranili až moc. Jeden dokonce, možná pod dojmem těhotenství své ženy, nevěda co chce, nedal pokoj, dokud toho nedosáhl. A my zase nějakou dobu nebudeme muset řešit dilema, které nejmenší zlo vybrat. Já osobně se každý rok těším na babí léto. Zvláště pro důchodce je jako dělané. Do ranního chladu a případné mlhy nespěcháme a o to víc si užíváme odpoledního slunce, které už nepálí, ale příjemně zlatí, hladí a hřeje. Je příjemné, ať už ho vnímáte pěšmo, kolmo, autmo nebo třeba i při rytí zahrádky. Doufám, že jste si ho užili i vy.

Motto

Přítel je člověk, kterému když povíš: „Někoho jsem zabil“, tak odpoví „Kam ho zakopem“?

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Černé díry ve vesmíru vznikly tam, kde Bůh dělil nulou“.

„Všechny zásadní pravdy procházejí třemi stádii:

- nejprve jsou zesměšňovány

- posléze jsou zuřivě vyvraceny

- nakonec přijaty jako samozřejmost *Shopenauer*

Jelikož celým smyslem vědy je popsat svět bez dovolávání se nadpřirozena, neúspěch s racionálním vysvětlením "nepřiměřené efektivity matematiky", jak jev jednou nazval fyzik Eugene Wigner, je skandálem, projevem velké propasti v lidském porozumění.

„Fyzika je jako sex, může přinést praktické výsledky, ale to není důvod, proč to děláme“. *R. Feynman*

„Když něco kazíte dostatečně dlouho, zjistíte nakonec, že to vlastně děláte dobře“. *Leahyho zákon*

„Dohoda vyžaduje méně energie než konflikt“.

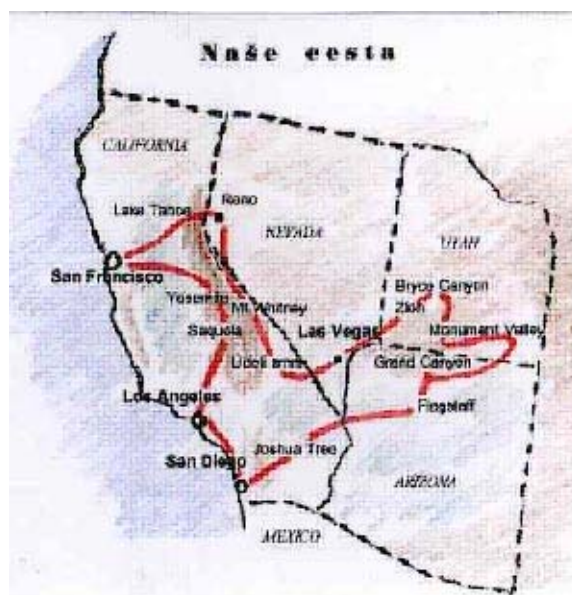
Víte, že?

- Nová generace antibiotik na světě. Vychází z původně protinádorových léčiv a blokuje DNA bakterie.
<http://www.osel.cz/index.php?zprava=1484>
- Stres vede k neplodnosti a to hned dvojnásobným působením na hormony ovlivňující reprodukci.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=4497>
- Bojíte se Alzheimer? Pijte hojně kávu. Práce zveřejněná v Journal of Alzheimer's Disease dokazuje, že kofein významně snižuje množství proteinu souvisejícího s Alzheimerovou chorobou a to jak v mozku, tak v krvi. Výsledky jsou natolik přesvědčivé, že se vědcům zřejmě podařilo najít lék, který nejen, že působí preventivně, ale který dokonce chorobou pošramocený stav mozku zlepšuje.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=4506>

Amerika převážně v pantoflích

Můj bratr Pavel měl již delší dobu sen podívat se obytným automobilem - camperem do Spojených států a procestovat národní parky a pamětihodnosti v Kalifornii a přilehlých státech. Chtěl tím navázat na svoji návštěvu této oblasti před desetiletím. Zatím to však byly jen plány, i když pečlivě rozpracované, komplikované trochu otázkou finanční a jazykovou. Když se r. 1996 v lednu slavily moje padesátiny, navrhli nám Pavel s Nadou, zda bychom s nimi nechtěli jet na dovolenou do USA. Já i moje žena Vlasta jsme tento bláznivý nápad nejprve zavrhli. Nejen pro velké náklady, ale jako něco nezvyklého a

až příliš fantastického. Navíc, já už jsem v Americe přece byl na manažerském kurzu. Po měsíci mi ale Pavel na mapě a v průvodci předvedl plánovanou trasu a já se chytil. Nad těmi fotografiemi a přímkami silnic jsem ucítil vůni dalekých krajů a uvědomil si, že na životní dovolenou má člověk jet, dokud je ještě živ, dokud ho to baví a že padesátka je takovým mementem. Navíc budeme optimální tým - Pavel zná obytná auta a trasu a já se zase dobře domluvim. K tomu dvě zdravotní sestry a šikovné kuchařky. Pak už šlo všechno ráz na ráz. Navštívili jsme vytipovanou cestovní kancelář Travel-Home v Praze Holešovicích, kde nám zajistili letenky a zápůjčku auta. Trasa a to ostatní záviselo na nás. Nezbylo, než si zatím vypůjčit od rodičů a dcery Lucie na část úhrady. Pak už jen přípravy, nezbytné formality (vízum a cestovní šeky) a velké těšení. To je totiž nezbytnou součástí každé větší cesty, často neméně krásnou, než cesta sama. Člověk studuje mapy, knihy a dokonce encyklopedie na CD a celou cestu absolvuje mnohokrát v duchu a ve své fantazii. Situace se vyhrtí až pár dní před vlastním odjezdem, kdy dojde na tak prozaické věci, jako co si vzít s sebou a hlavně jak to zabalit. Ale Vlasta i to zvládla na výbornou.

Velký skok přes oceán

Konečně 23.5. nadešel den velké cesty. Ráno po čtvrté odjíždíme z Neratovic, abychom v Praze nalodili Pavla s Nadou a odjeli na letiště. V 7:35 startujeme a

Boeing ČSA nás přenáší na letiště Ch.De Gaullea v Paříži, kam dorážíme v 9:15. Je právě tak čas nechat se autobusem převést na terminál 2C a po chvíli již nastupujeme do Airbusu Air France. V 11:30 startujeme a vyrážíme přes oceán. Jak nám občas ukazuje televizní obrazovka, naše cesta vede přes Velkou Británii a Island. Když protínáme spodní část Grónska, vidíme ledové kry a sněhové pláně. Pak zase moře a podél velkého zálivu za Bafinovou zemí do nitra Kanady. Je překvapivé, jak je krajina rovná a plná stále ještě zamrzlých jezírek, dále na Calgary, Spokane a přes Skalisté hory s jejich zasněženými vrcholky. Konečně se přes Sacramento blížíme k cíli naší cesty San Franciscu. Nalétáváme nad Pacifik a

vidíme několik lodí a jasnou hranici různě zbarvených vod na moři. Že by špína od města? To už ale točíme zpět na pevninu a přes záliv na letiště, kde panuje velmi čilý provoz. Každou minutu zde startuje nebo přistává letadlo. Tou dobou je 14:05 místního času (časový posun 9 hodin) a náš let trval 11 a půl hodiny. U výdeje zavazadel objevujeme roztomilé malé psíky v zelených oblečcích. Jejich posláním je však na výsost prozaické - vyčmukat v zavazadle cestujících potraviny a způsobně se posadit vedle takového zavazadla. Pak už jen celník a příslušné dotazy. U vědomí polévek a masoxu v našich zavazadlech rychle mizíme. Ale v další hale nás čekají velké fronty, varování o vysokých pokutách za dovážení potraviny a poslední možnost odložit je do koše. Pavel odkládá sendviče a my vidouce za frontou pro cizince prosvěcovací zařízení na zavazadla již pomalu saháme po masoxu. Ale to už nás černý zřízenec posílá do menší fronty pro Američany, kde nečihá stroj, ale jen imigrační úředník a celník. Oba jsou však příjemní a na dotaz po potravinách raději přiznávají čokoládu a sušenky. Následuje velkorysý mávnutí rukou a my jsme konečně v Americe. Je jasný letní den a po chvíli čekání přijíždí shuttle hotelu *Clarion*, aby nás odvezl do hotelu. Jedeme jen na druhý konec letiště, ale i tak vidíme čtyřproudé dálnice a hustý provoz. Tak mezi tímhle se budeme motat s camperem! Hotel tvoří několik jednopatrových budov s palmami a zahradou uvnitř. Pokoj je slušný s krásnou koupelnou a dvěma manželskými postelemi. První procházka po břehu zálivu, podél dalších hotelů a upravených záhonů a pak pod sprchu a rovnou do postele.

Z cestovního deníku „Amerika převážně v pantoflích“.

Svoboda člověka

Člověk se rodí svobodný, avšak sotva vydá svůj první křik, obklopí ho společnost a začne ho formovat. Jestliže si snad myslel, že může to či ono, tak je postupně vyveden z omylu. Nejprve musí být takový človíček pojmenován. Ale nemůže to být libovolné slovo, jen to z povoleného seznamu schválených jmen. Napadají ho různé nápady, ale rodiče a později škola mu většinu z nich rozmluví. Po dobrém či po zlém. A tak je původně bezbřehá dětská fantazie otesávána a vtlačována do uznávané společenské šablony. Z originálu se stává pseudooriginál opracovaný společenskými normami. Škola ho sice vzdělá a vybaví spoustou užitečných informací, ale také ho donutí uvažovat tím správným společensky uznávaným způsobem. Pokrytecky voláme po originalitě a diverzitě, ale základní podmínkou přežití v dnešní složité společnosti je přizpůsobit se jí. To, že si lidé jsou podobní svým chováním, má samozřejmě také své výhody a usnadňuje jim to navzájem spolu vyjít. Už to není o ráně kyjem do hlavy. Je to mnohem rafinovanější a jemnější. Nepochybně má dnešní člověk oproti jeskynnímu člověku i nesrovnatelně více možností, co může udělat a jak se může realizovat. Ale ten jeskynní mohl většinu svých nápadů také provést, zatímco ten dnešní jich má většinu z možných nějak zapovězeno. Člověk je tvor rozumný a tak už rozum deformuje naši svobodnou vůli praktičností a pragmatismem. Říká se tomu eufemizmem – civilizovaná společnost.

Jen málo lidí si uvědomuje, že díky velikosti světa a složitosti vyspělé společnosti žijeme vlastně ve virtuální realitě vytvářené médií. Je a děje se toho tolik, že nemůžeme být svědky všech událostí a mít s nimi osobní zkušenost. To vše, co známe a sledujeme, dostáváme zprostředkovaně přes média. Tedy zkušeností a výpovědí někoho jiného. Obvykle to nebývá jen holá informace a fakta, ale je v nich obsažen, tu skrytější tu viditelnější i postoj předkladatele. Tak televize, tisk a internet nám

„řikají“, co a proč se děje a kdo za to může. Ať chceme nebo ne, formují naše postoje, protože my si sami většinou nemůžeme udělat přímý, osobní názor. Obdobné je to u obrazu politiků, hvězd showbyznysu a dalších. Kdo z nás zná osobně Paroubka, Topolánka, Klause? Media mohou takovou osobnost udělat a stejně dobře i zničit. Vzpomeňte před časem na raketový vzestup skupiny Lunatic. Kdo má tedy v dnešní společnosti moc v rukou? Kdo tahá za nitky? Lid? Nenechte se vysmát. Vždyť i volby jsou především mediální záležitostí. Vezměte si až hysterický postoj části veřejnosti k jaderné energetice. Může za to Černobýl, ale proč? Bylo to v období, kdy západní media potřebovala dovršit vítězný zápas s komunizmem. Proto byly události a oběti Černobýlu nadsazeny a demonizovány. Ačkoliv počet přímých obětí byl nižší, než zahyne lidí na našich silnicích za pár měsíců, tohle byl katastrofa století. Dnes za to platíme averzí k perspektivnímu energetickému zdroji. Media před časem udělala zelené a Greenpeace, zdiskreditovala chemii a dnes propagují lidskou vinu za globální oteplování. Kdo vládne mediím? Je to takový stát ve státě, svět ve světě. Asi to nebude nějaké jednotné centrální vedení. Je to však nepochybně skupina lidí, která získala neobyčejný vliv. Moc, která jí nebyla delegována, kterou prostě získala svou šikovností. Jsou media demokratická a kultivují nás? V minulosti zřejmě ano, ale při dnešní bulvarizaci? Ruku v ruce s mocí by přece měla jít i odpovědnost. Možná v budoucnu budou historici mluvit o postdemokratické mediální společnosti jako výsledku mediální evoluce ve 20. a 21. století.

A pak řekněte, jestli to má člověk se svou svobodou jednoduché? VH

Logická úloha

Máte dva provazy. Každý z nich hoří hodinu. Hoří však nerovnoměrně, tzn. že půlka může shořet během dvaceti minut a druhá hořet minut čtyřicet. K tomu máte krabičku zápalek. Odměřte čtvrt hodiny! Náповěda: Zkuste přijít na to, jak s jedním provazem odměřit půl hodiny. Provaz se nedělí na menší kousky, ale idea je to částečně dobrá.

Ženy a sex

Dlouho jsem se tomuto sice přirozenému, ale ožehavému tématu vyhýbal. Ale léta běží a později by se mi o tomto tématu psalo jen hůře a hůře. Navíc málokde je generalizace tak ošidná, jako v této oblasti. Na jedné straně je stále ještě tabuizovaná ale na druhé straně se v ní každý cítí být expertem podobně jako v hospodě přes politiku a fotbal. K ženám sex rozhodně patří, podobně jako květiny. A ženy k sexu jakbysmet. Konec konců, co by to bylo za sex bez žen? A ženy to velmi dobře a velmi brzy vycítily. Sex si nejen užívají, ale i využívají. Dovedou ho umně použít jako platidlo, ale i ve fázi trestání, usmiřování či přesvědčování. Konec konců kde muž snáže kývne na novou kabelku nebo kožich? V zahřátém pelíšku nebo při mytí nádobí? Snadno objevily, že alespoň v určitých etapách života jsou muži na sexu mnohem více závislí, než ženy. Neberou to jako vydírání, spíše jako fěrovou směnu – něco za něco. Konec konců jejich postoj k sexu do značné míry určujeme my muži. Svou pozorností, galantností a pomocí v domácnosti. Je dokázáno, že odpočaté dobře naladěné ženy většinou večer nikdy neboli hlava na rozdíl od těch uštváných, které odmítají ještě další šichtu. Ženy jsou stvoření romantická a chtějí být dobývány a získávány. Tak jako neotesanec neuspěje vyzváním ženy k tanci slovy „Nepůjdem si protáhnout kostry?“, musí muž, který pojme záměr na vášnivý večer začít s předehrou hned po návratu z práce, ne-li již zrána. Dávat své ženě najevo jak ji to dnes sluší, uvítací polibek je samozřejmostí. Ještě několikrát by se měl zmínit, jak moc se na společný večer těší. Žena na takovou předehru zpravidla reaguje výbornou večerí. To je příležitost vytáhnout svíčky a lahev dobrého vína o správné teplotě, které by měl mít roztoužený muž vždy po ruce. Žena se možná pochlubí novým sexy prádélkem. No a teď už by to mohl zpackat jen vyložený břídil. Ale i takoví jsou mezi námi. Stačí jedna dvě nevhodné poznámky, nereagovat dostatečně předvídavě a nadějná atmosféra se beznadějně rozplyne. Pak je každá rad drahá. Někdo volí studenou sprchu, jiný dlouhou procházku v dešti.

Příroda je v této oblasti poněkud poťouchlá. Jestliže mladí muži nahánějí a přemlouvají mladé dívky a

ženy tu s větším či menším úspěchem, avšak neutuchajícím zájmem, tak v průběhu života se zpravidla tato situace zvolna obrací. Ženy se postupně probouzí a v milování nacházejí zalíbení, zatímco muži si mezi tím oblíbili fotbal, televizi, pivo a gauč. Ty emancipované ženy to často vezmou do svých rukou a nezřídka to pak končí i kategorickými výzvami „Václave, v pondělí jsi měl fotbal, včera TV a pivo a gauč po všechny dny. Tak nezapomeň, že dneska je čtvrtek!“ Ty nesmělejší se trápí nebo si najdou milence.

Ženy mají rády tajemno a své tělo halí do závoje erotogenních zón a bodů. Dva body B nahoře najde i nezkušený milenec, ale body K a G vyžadují zkušenost. Rozhodně si je však neplette s dálkovým ovladačem TV. Jen citlivý muž dovede zabrnkat na všechny ženinny struny a rozehrát potřebnou symfonii na mistrovský nástroj, jakým ženino tělo bezesporu je. Sex, to však nejsou jen radovánky. Tak štedře velkomyslná zase příroda není. To se nám jen snaží okořenit zachování rodu. Někdy chceme rod zachovat jindy spíše ne a tak nás čekají různé patálie s antikoncepcí, případně u těch čipernějších i s pohlavními chorobami. Ženy, na rozdíl od mužů, v sobě mají skryt jeden časovaný jev, zvaný biologické hodiny. Emancipovaná mladá žena může být manažerkou, úspěšnou sportovkyní nebo modelkou, ale kolem třicítky se najednou začne více a více ohlížet za kočárky, chválit ta rozkošná miminka svých kamarádek a ráda se probírá dětskými oblečky. Často si jen tak sedne a zjihlýma očima se dívá do dálky. Toto období má výhodu, že ji muž do sexu náhle nemusí nutit, spíše naopak se množí dotazy „a vzala sis tu pilulku?“ To víte, že nevzala. Žena se chce stát matkou a konec konců je to možná její nejzákladnější poslání. Tak jí v tom nebraňte a pomáhejte ze všech sil. Ano přinese to s sebou obtížnější devítiměsíční, více méně abstinční období a neuvěřitelný zmatek, když se ten malý drobeček narodí, ale ta radost z něho naplní hrdoští i otcovská srdce a konec konců v tom shonu po narození není na sex dlouho ani chuť.

Žena naplní svou touhu být matkou a sex se pro ni znovu stane příjemnou stránkou života, jako třeba dovolená u moře, ples v nové róbě nebo hostina v zámecké restauraci. Časem se stává gurmánem a nespokojí se jen tak s nějakým fast-foodem. A o toto potěšení ji nepřipraví ani další úskalí, které před ní příroda klade – přechod. Rozumná žena se přes něj přenesení s grácií, návaly horka upraví medikamenty a jede dál. Protože další kapitola je už o něčem jiném – o stáří.

Z knihy „Vše co, jsem v životě potřeboval vědět, mi pověděla má žena.“

Nevážně o původu názvů

Soudluh

Ne, nejde o překlep, jak by se mohlo zdát těm starším. Jde o zcela nové slovo, které po ryze česku vystihuje naši ekonomickou situaci, kdy jeden podnik dluží druhému a naopak, kdy nás začínají vázat a spojovat dluhy a hypotéky. Hrozí totiž reálné nebezpečí, že se usoudlužíme až k smrti a pak bude státní rozpočet nahrazen státním soudluhem. Potom si budeme i navzájem říkat soudluhu.

Znáte Benfordův zákon?

Benfordův zákon je matematický zákon, který říká, že v mnoha souborech přirozených dat (ale ne ve všech) čísla mnohem častěji začínají číslicí 1 než na jiné číslice. Zhruba 30 % čísel začíná jedničkou. Čím vyšší je počáteční číslice, tím méně pravděpodobněji se na začátku čísel objevuje. Pravděpodobnost toho, že určité číslo začíná danou číslicí x, je rovna $\log(1 + (1/x))$. Benfordův zákon platí pro data z přírodního světa nebo i pro sociálně významné údaje. Soubory čísel mohou představovat částky na účtech za elektřinu, počty novinových článků, čísla popisná, ceny na burzách, velikosti populací, velikosti povodí a délky řek nebo fyzikální a matematické konstanty. Protože lidé mají tendenci při vymýšlení falešných výsledků používat na začátku čísel všechny číslice stejně pravděpodobně, Benfordův zákon se může využívat při hledání možných zpronevěr nebo k jednoduchému testu, zda volby byly regulérní.

Pro dostatečnou platnost zákona stačí mít výsledky v rozsahu alespoň tří řádů. z netu

Proč jsou muži šťastnější?

Muži zkrátka patří k těm šťastnějším lidem, protože: Celý život jim zůstane jedno přijmení. Garáž mají celou pro sebe. Jejich svatební přípravy se dějí samy od sebe. Čokoláda je pro ně jen jedním druhem svačiny. Nemohou nikdy otěhotnět.

Do vodního zábavního parku si mohou vzít bílé tričko. Automechanici jim říkají pravdu. Svět je pro ně jeden velký pisoár.

Nikdy nemusí jet na další benzínku, protože záchod na téhleleté je hrozně špinavý.

Nikdy nemusí přemýšlet o tom, kterým směrem se utahuje matička.

Stejná práce, lepší plat. Vrásky přidávají na charakteru.

Svatební šaty 10 000; pronájem smokingu 1 000.

Lidé jim nikdy nezírají na hrudník, když s nimi mluví. Příležitostně umělecky ztvárněné říhnutí se od nich vlastně očekává.

Nové boty je netlačí, nemrzačí a nedělají puchýře na nohách.

V pohodě si otevřou všechny sklenice, které potřebují. Když je někdo zapomeno pozvat, stále zůstává jejich přítelem.

Spodní prádlo pro ně stojí 90 korun za 3 kusy.

Tři páry bot je víc než dost.

Nikdy jim na veřejnosti nepadá ramínko.

Prostě nevidí, že mají zmačkané oblečení.

Každá věc na obličejí má svou původní barvu.

Stejný účes jim vydrží roky, ne-li desetiletí.

Holit si musí jen obličej a krk.

Celý život si mohou hrát s hračkami.

Břícho jim většinou schovávají široké boky.

Jedna peněženka, jedny boty stejné barvy, pro všechna roční období.

Mohou nosit kraťasy bez ohledu na to, jak vypadají jejich nohy.

Mohou si "upravovat" nehty zavíracím nožem.

Mohou si vybrat, jestli chtějí nebo nechtějí nosit knír.

Dárky pro 20 příbuzných nakoupí za 25 minut 24. prosince.

Není proto divu, že jsou muži šťastnější. z netu

Proč je nádherné být ženou?

1. Víme, kdo jsou naše děti i bez testů
2. Dokážeme šéfa přivést do rozpaků, když požádáme o volno kvůli návštěvě gynekologa. Vždycky nám vyhoví.
3. Když si koupíme vibrátor, je to vzrušující a odvážné, když si muž koupí nafukovací pannu, je to k pláči.
4. Mužské šaty dělají ženu ještě více sexy. Muž v ženských šatech vypadá jako blbec.
5. My můžeme být fanynky. Muži ve stejném případě jsou šílenci, kteří někoho pronásledují.
6. Taxi zastaví, jakmile zamáváme.
7. Muži umírají dřív, a my si pak můžeme nakupovat, co se nám zlíbí.
8. Při tanci nevypadáme jako žába v mixéru.
9. Dokážeme posoudit osobnost jediným pohledem na boty.
10. Můžeme se zbavit ochlupení na těle a nemusíme to svádět na aerodynamické sporty.
11. Nikam nechodíme zbytečně moc brzo.
12. Je naprosto v pořádku být tátova holčička, ale trapné a směšné být mamčin mazánek.
13. Sportovní utkání nás baví, ale nestavíme počet bodů do přímé souvislosti s velikostí svého pohlavního orgánu.
14. Naše sociální postavení neohrozí, když nebudeme vědět, co je to crosschecking. Když to ale víme, budou nás obdivovat.
15. nepoznáváme se v Mr. Beanovi. z netu

Řešení úlohy: Když zapálíte provaz z obou konců, shoří za půl hodiny. Stačí zapálit jeden provaz z obou konců a druhý jen z jednoho. Když první dohoří, zapálíte druhý i z opačného konce. Z něj už uhořela půlhodina. Zbytek shoří za čtvrt hodiny.

A slovo závěrem

Dnes se sem vejde jen „Opatrujte se a mějte se“.

OISoviny a mnohem více lze najít na stránkách **hlubucek.net** v novém kabátě. Od konce dubna i online webové aplikace **Historie** a **Linie**. Podívejte se, případně doporučte přátelům!